

9. 11. 2003

Milý deníku... Sorráč, že jsem si tě založil až teď, ve čtrnácti, ale v poslední době nemám vůbec čas. Takže abych řekl všechny nejdůležitější údaje mého života: Už nejsem panic. Stalo se to o velkých prázdninách ve Španělsku. Jmenovala se Soňa, byla to Španělka, bylo jí sedmnáct a byla to fakt kočka.

Skoro vůbec jsem si s ní nerozuměl, mluvili jsme očima, rukama a trošičku anglicky. Byly to úplně úžasný prázdniny. Našel jsem si tam hromadu kámošů i kámošek. Třeba Sandrinu z Belgie nebo Sofiu z Francie. Tenkrát poprvé to probíhalo takhle: když byla poslední noc před odjezdem domů diskotéka, dal jsem si před tím poprvé v životě čtyři skleničky tequilly s Eliškou, Bárou, Lídou a Verčou. Bylo to skvělé a měl jsem úžasnou náladu. Tancovali jsme jak blázni a pak jsem šel se Soňou na procházku. Trochu jsme si povídali, drželi se za ruce, dávali si pusinky a já se jí pokoušel zeptat, jestli by se chtěla milovat. Ale ona mě nejdřív vůbec nechápala, protože jsem se jí to pokoušel říct španělskou frází a nejspíš jsem to špatně vyslovoval. Měl jsem trému jak blázen a nevěděl jsem, jak jí to vysvětlit, ale když jsem jí ukázal kondom, tak se usmála a kývla, že ano.

Možná to vypadá, že jsem nějaký Casanova, ale strašně jsem se styděl a měl jsem obrovskou trému. Šli jsme ke mně do chatky, ona asi byla zkušená, tak zavřela okna a zamkla dveře, já tam stál nervózní jako nikdy předtím. Bylo to celkově moc hezký, až na to, že tam přišla vedoucí Jířa. To bylo. Soňa ze mě vyskočila a začala se oblékat stejně jako já. Šla zpátky na diskotéku a já Jíře vysvětloval a ukecával, že to nic nebylo. Myslel jsem, že mi to uvěřila. Za pár měsíců to ale věděli všichni, i mí rodiče.

Druhý den už jsme jeli domů a já jsem si nevezl Soninu adresu ani číslo. Když jsem odjížděl, strašně jsem brečel, kvůli ní i kvůli všem kamarádům. Nezapomenutelný. Tak tohle bylo mé poprvé.

Jinak chodím do 9. třídy a pořád se rozhoduju, na jakou školu půjdu. Už několik let závodně plavu, jsem předseda žákovské rady a taky jsem v městském zastupitelstvu dětí a mládeže. Teď jsem se vrátil z Národního parlamentu z Prahy, kde jsem reprezentoval Českou Lípu. Nedávno jsem se naučil docela slušně na kytaru, tak jsem tam hrál a zpíval s Víťou a Kubou. To je tak všechno. Teď sedím u stolu a těším se na zítřek. Dostaneme známky ze čtvrtletky z matiky, tak jsem nedočkavej. Doma je to docela v poho, sice mě někdy s*re brácha a rodina, ale

jinak v pohodě. Čtu knihu „Karma“, tak se v poslední době nad sebou dost zamýšlím. Třeba někdy trochu žárlím na kámoše, ale už to umím ovládat a skoro vůbec mě to netrápí. Už je 22:10, tak asi půjdu spát. Jo, holky docela v pohodě. Na brusláku vždycky shrábnu pár čísel = cajk, ne? Jedna holka, co jsem vůbec neznal, mi napsala ten večer, že mě chce a miluje. Dobrý, co? Jinak se mi dost líbí Simona ze sboru a Adéla ze sklářské školy z Boru, ale jen líbí. Já jsem vlastně zapomněl napsat, že chodím na sbor. Asi tady působím trochu nafoukaně, ale proč ne, když to nikdo nebude číst. Jdu chrápat, zítra mě zase čeká škola, tak dobrou noc, deníku.

10. 11. 2003

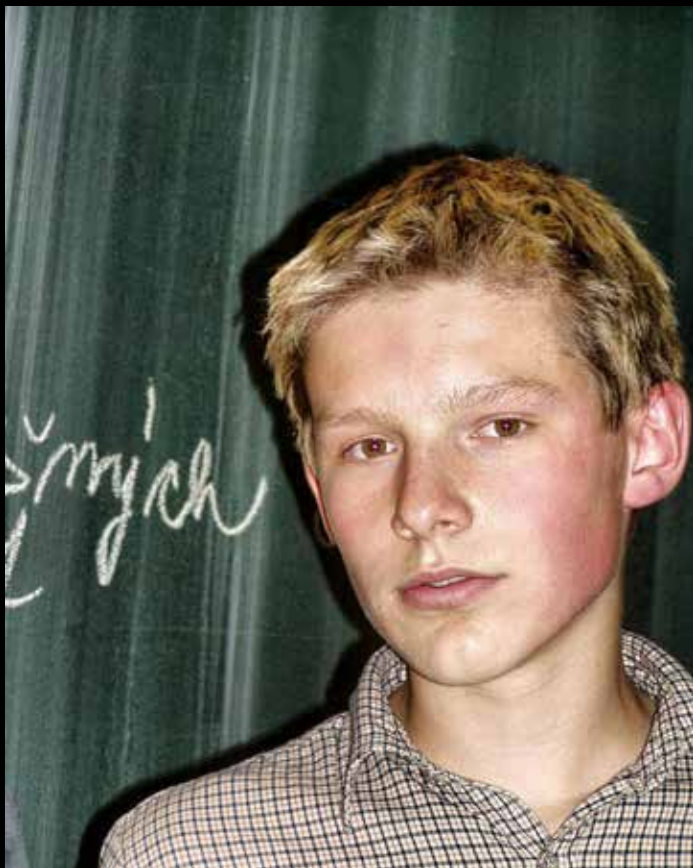
Hello deníku,

dneska fakt v pohodě den. Teď mamka doladila kytaru, zítra ji vezmu do školy a budem zpívat. Jinak jsem měl sbor a taky jsem byl v posilce. Byla tam fakt kočka a já zjišťuju, že mi chybí takový to mazlení a romantika. Mohl bych sice mít holku, ale jsem bohužel hodně vybírávej. Ještě jsem se nezmínil, že tento deník je od Petra Hejného, který mě považuje za svého nejlepšího kámoše. Je to v pohodě kluk, ale občas působí neprůbojně. Asi si půjdu lehnout, zítra trénink atd. Zase pernej den. Mamka nám s bráchou udělala rozvrh prací... fuj! Ale je šikovná. Jinak, jak jsem dnes psal tu čtvrtletku, dostal jsem dvojku. Byl jsem hrozně šťastnej. Zítra nám odpadá pololetka, takže cajk. Je 22:31 a já zrovna myslím na Soňu ze Španělska. Už se těším, až se zase někdy dočkám takový tý romantiky a milování, teda jestli se opět dočkám. Tak a teď jdu spát, tak zatím ciao a snad zítra nebo pozdějš.

11. 11. 2003

Tchüss, je 22:20 a já jsem teď vstal z postele. Přemýšlím (silně) nad životem a zamýšlím se, jak bych se měl správně chovat k lidem. Zrovna jsem prozváněl známý. Dneska jsem měl depku... Kámoš se mě zastal před tím hajzlem, co třikrát propadl, a já si pak připadal jako srab. Zítra jdu k holiči a jdu chrápat, protože kdybych psal každý den, nevystačil by mi papír. Dobrou.

10.11.2003

Fotka pořízená na základce, když jsme se vsadili s učitelem o facku, jak se píše jedno anglický slovo. Bohužel vyhrál a 3 holky ze třídy mi mohly dát facku, proto mám tak rudou tvář.

Takovej cool fešák jsem byl, když mi byly 2 roky. 1991, jesličky Česká Lípa.

13. 11. 2003

Tak zase zdravím, deníku. Dneska byl zvláštní den. Včera jsem byl u holiče a udělaly mi ty ženský fakt divnou hlavu. Byl jsem jak zrzek a do toho divnej ro-máno blond. Druhý den mi každý řekl, že se mu to buď nelíbí, nebo že přímo hrozný. Tak jsem nešel na trénink, šel jsem k Báře s Kamčou a obarvily mi hlavu pěnou na červeno. Do druhého dne se mi to vymylo a teď vypadám jak růžový velikonoční vajíčko, hrůza! Jsem doma sám a je 23:33... Rodiče jeli do Ostravy a brácha spí u ségry. Dokoukal jsem „Pupendo“ a jdu spát, tak zatím dobrou a čus.

18. 11. 2003

FUCKED OFF/UPSET/DOWN

Ahoj, tak teď je 21:52 a a já jsem úplně na odpis. Všechno se na mě hrne ze všech stran a já se vyprázdňuju tím, že píšu. Prostě potřebuju někoho, komu se můžu svěřit, když jsem down. Pokoušel jsem se vypovídat mamce, ale opravovala úkol bráchovi a zakecala to. Pokusil jsem se jí to vylíčit znova a ona: „Dneska je úterý?“ Možná je to tím, že jsem unavenej nebo přecitlivělej nebo pubertou. Každopádně jsem na dně, mám blbou náladu. Den byl jinak v pohodě. Škola, trénink, v sobotu i neděli mám závody a teď sedím doma. Udělal jsem si úkoly, začal jsem se učit angličtinu a teď si jdu číst „Karmu“. Doufám, že to na mě nepůsobí blbě a nějak mě to neovlivňuje. Chce se mi čůrat, tak jdu. Zatím.

23. 11. 2003

Nazdárek! Je 21:38 a přede mnou leží diplom za 3. místo v 1500 metrech volný způsob (kraul), který jsem vyhrál dneska na oblastním přeboru v plavání. Dobrý! Těch 1500 metrů byla největší sra*ka na světě. Měl jsem to za 19:36:09. Trochu více jsem se tam sblížil s jednou holkou (Bára ze Stráže) – je úplně nádherná, má úplně překrásný oči atd. Ale bohužel bydlí až tam. Napsala mi:

1. „Ahoj brouku, tak co, do kolika jste tam byli?“ atd. (Ale hlavní je to „BROUKU“.)